GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

31 LIPCA 1947 R. Nr 9 ROCZNIK LXII.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

UCHWAŁY MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ:

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA:

OKÓLNIKI PREZYDENTA MIASTA:

DZIAŁ URZĘDOWY

95

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 2 sierpnia 1946 r.

zatwierdzona przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwałą z dnia 23 sierpnia 1946 r. o statucie podatku na rzecz Gminy miasta Krakowa od zakupna przedmiotów zbytku, zmieniona uchwałą Miejskiej Rady Narodowej z dnia 10 maja 1947 r. zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwałą z dnia 12 lipca 1947 r.

STATUT

podatku na rzecz Gminy miasta Krakowa od zakupna przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) wprowadza się na rzecz Gminy miasta Krakowa podatek od zakupna przedmiotów zbytku według następujących zasad:

§ 1.

Podatkowi podlega zakupno przedmiotów zbytku w przedsiębiorstwach, zajmujących się sprzedażą tych przedmiotów, a znajdujących się na obszarze miasta Krakowa.

§ 2.

(1) Za przedmioty zbytku w zrozumieniu niniejszego statutu uważa się:

a) kamienie szlachetne i półszlachetne, perły, korale prawdziwe, wyroby ze złota z wyjątkiem obrączek, srebra, platyny, pozłacanych lub posrebrzanych metali i stopów, kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej i szyldkretu,

b) przedmioty, do których, jako część składowa, wchodzą materiały wymienione pod lit. a),

c) brązy, wyroby majolikowe, wyroby z kryształu, platerowane zastawy stołowe oraz ich części, a nadto wyroby z porcelany, jeżeli nie są przedmiotami zwyczajnego użytku w gospodarstwach domowych,

d) meble wyścielane i rzeźbione, fortepiany, pianina, akordeony, patefony, dywany, kobierce, gobeliny, portiery,

e) futra i ubiory futrzane z wyjątkiem zwykłych skór, kożuchów i czapek baranich oraz króliczych,

f) tkaniny wykonane w całości lub częściowo z jedwabiu naturalnego oraz wyroby z takich tkanin, pończochy gazowe oraz wyroby z perlonu, nylonu itp. sztucznych włókien o szczególnym stopniu trwałości [1]),

g) pachnidła i wyroby kosmetyczne,

h) antyki z wyjątkiem książek,

i) kwiaty żywe i sztuczne w jakiejkolwiek formie, zakupywane w kwiaciarniach,

j) skreślono [2]),

k) owoce zagraniczne w stanie świeżym i suszonym oraz ich przetwory z wyjątkiem cytryn, pomarańcz i ich przetworów, korzenie i przyprawy zagraniczne z wyjątkiem pieprzu,

l) kawior, ostrygi, homary, łososie, jesiotry, pasztety, sery pochodzenia zagranicznego i inne wyszukane towary gastronomiczne,

m) czekolada, cukry, ciasta i inne wyroby cukiernicze z wyjątkiem cukierków twardych nienadziewanych i nieowijanych, ciastek drożdżowych, ciastek suchych nieprzekładanych i bez dodatków masy, konfitur itp., pierników zwykłych bez jakichkolwiek dodatków, sucharków, biszkoptów itp, wyrobów cukierniczych masowego spożycia [3]).

(2) Wątpliwości, czy znajdujący się w obrocie handlowym artykuł należy do jednej z kategorii wymienionych w ust. (1), rozstrzyga Zarząd Miejski.

(3) Osoby, prowadzące na obszarze miasta Krakowa przedsiębiorstwa, zajmujące się sprzedażą przedmiotów wymienionych w ust. (1), nazywane są w dalszym ciągu niniejszego statutu »przedsiębiorcami«.

§ 3.

(1) Podatkowi nie podlega zakupno przedmiotów wymienionych w § 2 ust. (1) dokonywane:

---

[1]) Nowe brzmienie obowiązujące od dnia 15 maja 1947 r.

[2]) Utracił moc obowiązującą z dniem 15 maja 1947 r.

[3]) Nowe brzmienie obowiązujące od dnia 15 maja 1947 r.

a) przez przedsiębiorstwa, zajmujące się dalszą odsprzedażą tych przedmiotów,

b) w ramach przydziałów dla ludności.

(2) Podatkowi nie podlega również spożycie na miejscu przedmiotów wymienionych w § 2 ust. (1) lit k), l), m) w lokalach przedsiębiorstw gastronomicznych i szynkarskich.

§ 4.

Podatek wynosi 10% ceny kupna.

§ 5.

(1) Podatek obciąża kupujących.

(2) Podatek pobierają przedsiębiorcy drogą wkalkulowania w cenę sprzedawanych przedmiotów.

(3) Za podatek odpowiadają przedsiębiorcy.

§ 6.

Przy pobieraniu należności za sprzedane przedmioty przedsiębiorcy obowiązani są do wystawiania rachunków z podwójną kopią na formularzach dostarczonych im przez Zarząd Miejski za zwrotem kosztów. Oryginał rachunku winien być wręczony kupującemu, jedna kopia pozostaje w bloku, drugą należy przedłożyć w Głównej Kasie Miejskiej przy wpłacie podatku.

§ 7.

(1) Na wniosek przedsiębiorcy lub z własnej inicjatywy Zarząd Miejski może podatek zryczałtować. Decyzja Zarządu Miejskiego o zryczałtowaniu podatku jest każdej chwili odwołalna.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwo, oprócz sprzedaży przedmiotów wymienionych w § 2 ust. (1), zajmuje się również sprzedażą innych artykułów, Zarząd Miejski ma prawo na podstawie zebranych przez siebie informacji określić przy wymiarze podatku zryczałtowanego wzajemny stosunek sprzedaży przedmiotów obydwu kategorii.

(3) W razie zryczałtowania podatku postanowienia § 6 nie mają zastosowania.

(4) O wymiarze podatku zryczałtowanego przedsiębiorca zostanie powiadomiony nakazem płatniczym.

(5) Od wymiaru podatku zryczałtowanego przysługuje przedsiębiorcy prawo wniesienia odwołania do Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Zarządu Miejskiego w ciągu miesiąca po doręczeniu nakazu zapłaty.

(6) Zarząd Miejski ma prawo przed dokonaniem wymiaru podatku zryczałtowanego pobierać od przedsiębiorców na rachunek tego podatku zaliczki w określonej przez siebie wysokości.

§ 8.

(1) Przedsiębiorcy obowiązani są dwa razy w miesiącu wpłacać w Głównej Kasie Miejskiej pobrane przez nich kwoty podatku, a mianowicie:

a) kwoty podatku pobrane w czasie od 1 do 15 dnia miesiąca należy wpłacić do dnia 20 tego samego miesiąca,

b) kwoty podatku pobrane w czasie od dnia 16 do końca miesiąca należy wpłacić do dnia 5 następnego miesiąca.

(2) Przy wpłacie podatku należy przedłożyć kopie rachunków za okres czasu, którego dotyczy wpłata oraz deklarację według wzoru ustalonego przez Zarząd Miejski.

(3) Terminy płatności podatku zryczałtowanego oraz ewentualnych zaliczek na ten podatek określa Zarząd Miejski.

§ 9.

Celem ustalenia wysokości należnego podatku przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo przeprowadzania kontroli na miejscu w lokalach przedsiębiorstw, zajmujących się sprzedażą przedmiotów wymienionych w § 2 ust. (1). Organy kontrolne Zarządu Miejskiego uprawnione są do sprawdzania rachunków oraz przeglądania ksiąg i innych zapisków.

§ 10.

(1) Niewpłacony przez przedsiębiorcę w przepisanym terminie podatek zostanie ściągnięty w drodze przymusowej z doliczeniem ustawowych odsetek i kosztów.

(2) Jeżeli wskutek niedopełnienia obowiązków, wynikających z niniejszego statutu, bądź też jakiegokolwiek działania albo zaniechania ze strony przedsiębiorcy lub zatrudnionych w przedsiębiorstwie pracowników, należny podatek został uszczuplony albo narażony na uszczuplenie, Zarząd Miejski ma prawo wymierzyć karę pieniężną do wysokości 20-krotnej kwoty podatku uszczuplonego albo narażonego na uszczuplenie niezależnie od odpowiedzialności przewidzianej kodeksem karnym.

§ 11.

Zarząd Miejski ma prawo wydawania zarządzeń wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [4]).

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

96

UCHWAŁA
Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 12 maja 1947 r.

zatwierdzona przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwałą z dnia 12 lipca 1947 r. o ustaleniu budżetu Gminy stoł. król. miasta Krakowa na okres od dnia 1 stycznia 1947 r. do 31 grudnia 1947 r.

I. Na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych w brzmieniu obwieszczenia Prezydenta Krajowej Rady Narodowej z dnia 14 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26) Miejska Rada Narodowa ustala budżet Gminy stoł. król. miasta Krakowa na okres od dnia 1 stycznia 1947 r. do 31 grudnia 1947 r. w brzmieniu podanym w załączniku [1]) w następujących kwotach:

a) budżet administracyjny w kwocie zł 628,465.900.— w wydatkach zwyczajnych, zł 125,250.000.— w wydatkach nadzwyczajnych, zł 464,392.700.— w dochodach zwyczanych, zł 89,750.000.— w dochodach nadzwyczajnych;

b) budżety przedsiębiorstw miejskich w łącznej kwocie zł 1.482,989.800.— w wydatkach zwyczajnych, zł 161,295.000.— w wydatkach nadzwyczajnych, zł 1.628,283.500.— w dochodach zwyczajnych, zł 161,295.000.— w dochodach nadzwyczanych, zł 19,366.700.— w nadwyżkach na rzecz budżetu administracyjnego oraz zł 17,345.000.— w dopłatach z budżetu administracyjnego;

c) budżet Miejskich Zakładów Sanitarnych w kwocie zł 46,251.900.— w wydatkach, zł 42,926.000.— w dochodach oraz zł 3,325.900.— w dopłacie z budżetu administracyjnego;

d) budżet Miejskich Ośrodków Pracy zł 10,442.600.— w wydatkach, zł 10,306.600.— w dochodach oraz zł 136.000.— w dopłacie z budżetu administracyjnego;

e) budżet Teatrów Miejskich zł 54,070.000.— w wydatkach, zł 46,780.000.— w dochodach oraz zł 7,290.000.— w subwencji z budżetu administracyjnego.

Wynikające z porównania wydatków i dochodów budżetu administracyjnego niedobory: w budżecie zwyczajnym w kwocie zł 164,073.200.—, w budżecie nadzwyczajnym w kwocie zł 35,500.000.—, zostaną pokryte z dotacji Skarbu Państwa względnie zapomogi z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego, w zakresie zaś budżetu nadzwyczajnego — również z odpowiednich operacji kredytowych.

II. Na podstawie § 44 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 11, poz. 71) Miejska Rada Narodowa upoważnia Zarząd Miejski do przenoszenia kredytów zamieszczonych w budżecie (virement) w granicach paragrafu (z pozycji na pozycję) w zakresie wydatków rzeczowych.

III. Miejska Rada Narodowa upoważnia Zarząd Miejski do zaciągnięcia w okresie od dnia 1 stycznia 1947 r. do 31 grudnia 1947 r. krótkoterminowych pożyczek obrotowych do wysokości 10,000.000 zł łącznie, jak również do wystawiania w granicach tej kwoty weksli z terminem płatności do 31 grudnia 1947 roku.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

97

UCHWAŁA
Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 10 lipca 1947 r.

o regulaminie czynności Komisji Kontroli Społecznej Miejskiej Rady Narodowej.

Na podstawie art. 17 i 28 pkt. 2 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P.

---

[4]) Ogłoszony w dniu 20 września 1946 r. obwieszczeniem Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 19 września 1946 r.

[1]) Budżet stoł. król. miasta Krakowa na rok 1947. Kraków, 1947.

z 1946 r. Nr 3, poz. 26) oraz zgodnie z uchwałą Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 5 marca 1946 r., ustalającą zasady powoływania przez rady narodowe komisji kontroli, uchwala się następujący:

REGULAMIN

czynności Komisji Kontroli Społecznej Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie.

§ 1.

Komisja Kontroli Społecznej Miejskiej Rady Narodowej jest stałym organem Rady, sprawującym kontrolę nad działalnością:

1) organów wykonawczych rządowych pierwszej instancji,
2) Zarządu Miejskiego i organów samorządu gospodarczego, ubezpieczeniowego itp.,
3) przedsiębiorstw i instytucyj, działających w zakresie administracji i gospodarki publicznej na terenie miasta, będących na tym samym szczeblu organizacyjnym co Zarząd Miejski, o ile:

a) stanowią własność Skarbu Państwa lub samorządu względnie pozostają pod ich zarządem lub nadzorem, lub też działają przy ich wkładzie finansowym względnie gwarancji;
b) korzystają z majątku, funduszów lub przywilejów publicznych;
c) działają w zakresie czynności zleconych im przez władze publiczne.

§ 2.

Organa administracji i gospodarki państwowej podległe Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego mogą być kontrolowane za zgodą tych Ministerstw.

Ograniczenie to nie dotyczy Milicji Obywatelskiej, która podlega kontroli stosownie do przepisów art. 7 dekretu z dnia 7 października 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 33).

Władze sądowe nie podlegają kontroli w zakresie orzecznictwa.

Każda kontrola instytucyj spółdzielczych odbywa się w miarę możności przy współudziale rewidenta Związku Rewizyjnego Spółdzielni.

§ 3.

Komisja składa się z przedstawicieli społeczeństwa, wybranych przez Miejską Radę Narodową spośród członków Rady i z poza niej.

§ 4.

Dla spełnienia ciążących na Komisji zadań kontrolowania samorządu, przędsiębiorstw i administracji dzieli się Komisja na Subkomisje Kontroli:

a) Administracji rządowej,
b) Samorządu,
c) Przedsiębiorstw publicznych.

Na czele Komisji oraz poszczególnych Subkomisyj stoją przewodniczący wybrani przez Miejską Radę Narodową.

§ 5.

Dla wykonywania czynności kontrolnych, dzielą się subkomisje na conajmniej dwuosobowe zespoły kontrolne.

W zespole mogą brać udział — na zarządzenie przewodniczącego Komisji — w charakterze pomocniczym:

a) referenci Komisji Kontroli Społecznej M. R. N.,
b) rzeczoznawcy,
c) przedstawiciele rad zakładowych, związków zawodowych itp. dokooptowani w wypadkach, gdy czynności Komisji dotyczą odcinka gospodarki publicznej, z którym te osoby są bezpośrednio organizacyjnie lub społecznie związane.

Przewodniczącemu Komisji przysługuje prawo żądania od Miejskiego Urzędu Kontroli wyjaśnień przy kontrolowaniu jednostek organizacyjnych Zarządu Miejskiego oraz jego przedsiębiorstw.

§ 6.

Osoby wymienione w § 5 lit. a) do c) uczestniczą w zespole kontrolnym z głosem doradczym, wykonując czynności przez przewodniczącego subkomisji im zlecone.

Ich charakter, w jakim biorą udział w Komisji, musi być każdorazowo podawany w delegacji (§ 16), protokole (§ 19) oraz sprawozdaniu (§ 23).

§ 7.

Dla zbadania sprawy o charakterze szczególnym Miejska Rada Narodowa może powołać Nadzwyczajną Komisję w dowolnym składzie osobowym, conajmniej z trzech członków.

W skład Nadzwyczajnej Komisji wchodzi z reguły jeden z członków stałej Komisji Kontroli względnie członek Prezydium M. R. N.

Uprawnienia Nadzwyczajnej Komisji w zakresie zleconego jej zadania są analogiczne jak i stałej Komisji Kontroli.

§ 8.

Przy wykonywaniu czynności kontrolnych ma Komisja prawo wzywać świadków i przesłuchiwać zainteresowane strony, spisując osobny protokół z tych oświadczeń i przesłuchiwań.

§ 9.

Na żądanie chociażby jednego z pochodzących z wyboru członków zespołu kontrolnego lub z własnej inicjatywy zwoła przewodniczący Komisji zebranie członków. Powzięcie decyzji następuje zwykłą większością głosów liczonych łącznie z przewodniczącym przy obecności conajmniej połowy uprawnionych do głosowania.

Z przebiegu zebrań spisuje się protokół.

§ 10.

Subkomisje pracują na podstawie okresowych planów zestawionych przez przewodniczącego i zatwierdzonych przez Prezydium M. R. N., które obowiązane jest czuwać nad ich wykonaniem.

Subkomisja Kontroli Samorządu powinna dokonać rewizji całokształtu gospodarki miejskiej, o ile możności, raz na rok.

§ 11.

Przy układaniu okresowych planów kontroli obowiązuje zasada kierowania się:

a) wagą zadań spełnianych przez urząd względnie instytucję, zakład lub przedsiębiorstwo,
b) wartością zawiadywanego przez nie majątku publicznego.

Poza tym decyduje o przeprowadzeniu kontroli przewodniczący Komisji na skutek zachodzącej potrzeby lub na żądanie organów nadzorczych.

§ 12.

Komisja bada całokształt działalności urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw pod względem:

1) legalności tj. zgodności z obowiązującymi przepisami (z wyjątkami zawartymi w § 2),
2) celowości tj. dobrej organizacji, oszczędności, rzetelności itp.,
3) zgodności z zasadniczą linią działalności Rady Państwa i Sejmu.

Komisja przeprowadza kontrolę pod względem:

1) funkcjonowania służby publicznej (urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa),
2) gospodarczym (§ 13),
3) innych zjawisk społecznych (zabezpieczenie dóbr materialnych i duchowych dla pracujących, współżycie w jednostce kontrolowanej, rola społeczna tej jednostki itp.).

§ 13.

Kontrolę pod względem gospodarczym wykonuje Komisja w drodze:

a) kontroli faktycznej, której celem jest naświetlenie i ocena finansowo-gospodarczej działalności jednostki kontrolowanej przez badanie umów i wszelkich zobowiązań, rewizji kas, rachunkowości, rewizji składów, magazynów, inwentarzy i w ogóle majątku publicznego oraz sprawdzanie wszelkich robót i dostaw,
b) kontroli następnej, czyli po dokonaniu wydatków względnie pobraniu dochodów.

§ 14.

W sposobie wykonywania kontroli faktycznej posiłkuje się Komisja wskazaniami §§ 7 do 23, — Ogólnej instrukcji o sposobie wykonywania kontroli przez Kontrolę Państwową (Monitor Polski Nr 267 z dnia 23 listopada 1922 r. — przedruk Krak. Dziennik Wojewódzki Nr 8 z 1946 r.).

§ 15.

Subkomisja Kontroli Samorządu, stosując kontrolę następną, bada przede wszystkim roczne sprawozdanie Zarządu Miejskiego z wykonania budżetu oraz roczne zamknięcie rachunkowe i bilanse zakładów i przedsiębiorstw miejskich, §§ 45 do 49 rozporz. Ministra Spraw Wewn. z dnia 6 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 11, poz. 72), co do których Subkomisja obowiązana jest zgłosić Prezydium M. R. N. w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania sprawozdania względnie zamknięć i bilansów swą opinię i wniosek o zatwierdzenie względnie niezatwierdzenie ich przez Miejską Radę Narodową.

Wyniki prac Komisji podaje się do wiadomości Zarządowi Miejskiemu celem przygotowania odpowiedzi dla M. R. N.

§ 16.

Zespół kontrolny delegowany do wykonania kontroli otrzymuje na piśmie upoważnienie (delegację) z podpisem przewodniczącego Komisji.

§ 17.

Po przybyciu na miejsce w celu wykonania kontroli faktycznej delegaci Komisji winni się zgłosić do kierownika jednostki kontrolowanej i przedstawić mu delegację. Nieobecność kierownika lub zastępcy nie wstrzymuje czynności kontrolnych.

W przypadku przeprowadzania kontroli Zarządu Miejskiego, jego instytucyj lub przedsiębiorstw należy o kontroli zawiadomić Prezydenta miasta względnie resortowego Wiceprezydenta.

§ 18.

Kierownik kontrolowanej jednostki na żądanie Komisji bierze udział osobiście lub przez zastępcę przy dokonywaniu kontroli i ma udzielać kontrolerom wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Przy przeprowadzaniu kontroli tok czynności bieżących jednostki kontrolowanej nie może ulegać przerwie.

§ 19.

W wyniku kontroli faktycznej winien być spisany protokół sporządzony na miejscu w dwóch egzemplarzach.

Protokół winien być wyczerpujący, zawierać wszystkie ujawnione przy rewizji fakty i być podpisany niezwłocznie po jego sporządzeniu przez delegatów Komisji oraz przedstawiciela jednostki kontrolowanej.

Jeden egzemplarz sporządzonego protokołu otrzymują delegaci Komisji, drugi egzemplarz przedstawiciel jednostki kontrolowanej.

§ 20.

Osoby, biorące udział przy dokonywaniu kontroli, mają prawo żądać, ażeby ich uwagi i wyjaśnienia, dotyczące dokonanej kontroli, były włączone do protokołu, w razie zaś gdyby żądanie to nie zostało przez sporządzającego protokół wykonane, są uprawnione wpisać do protokołu swoje uwagi i wyjaśnienia własnoręcznie przy podpisywaniu protokołu.

§ 21.

Jeżeli przy kontroli faktycznej zostały stwierdzone znaczne nieprawidłowości, których kontynuowanie mogłoby spowodować dalsze straty lub gdy wykryto nadużycia, delegaci Komisji, nie wstrzymując biegu swoich czynności, winni bezzwłocznie zawiadomić o tym swoją władzę oraz władzę zwierzchnią kontrolowanej jednostki.

§ 22.

Członek Komisji nie może brać udziału w kontroli ani w posiedzeniach Komisji, gdy chodzi o sprawę, w której może być osobiście interesowany.

§ 23.

Każdy zespół kontrolny składa pisemne sprawozdanie z ukończenia zleconych pisemnym zarządzeniem (delegacją) zadań kontrolnych przy dołączeniu protokołu z kontroli.

Sprawozdanie obejmuje:

a) określenie przedmiotu kontroli,

b) datę rozpoczęcia i ukończenia kontroli,

c) imiona i nazwiska członków Komisji i osób biorących udział w kontroli,

d) ważniejsze ustalenia oparte na faktach, dokumentach, zeznaniach itp. oraz własne opinie kontrolerów tudzież wnioski co do sposobu załatwienia wyników kontroli.

§ 24.

Sprawozdania z wyniku kontroli przedstawia Komisja Prezydium M. R. N., celem zajęcia przez nie stanowiska w sprawie zawartego w sprawozdaniu wniosku.

Prezydium przedkłada z czynności Komisji okresowe sprawozdania Miejskiej Radzie Narodowej.

§ 25.

Jeżeli wniosek przyjęty przez Prezydium M. R. N. dotyczy pisma, które ma być wysłane do jednostki kontrolowanej, wykonuje go przewodniczący Komisji pisemnym wezwaniem tej jednostki do zakomunikowania Komisji niezbędnych wyjaśnień i wydania ewentualnych zarządzeń. Jednostka skontrolowana winna zawiadomić Komisję o wydanych na skutek wezwania zarządzeniach, względnie udzielić wyjaśnień w ciągu miesiąca od dnia otrzymania pisma.

Jeżeli wniosek przyjęty przez Prezydium M. R. N. dotyczy pisma, które ma być wysłane do władzy zwierzchniej jednostki skontrolowanej, to wykonanie go należy do Prezydium W. R. N., któremu Komisja przesyła odpisy

wszelkich sprawozdań wraz z ewentualnymi protokołami z dokonanej kontroli, po ich przyjęciu do wiadomości przez M. R. N.

§ 26.

Po otrzymaniu niewystarczającej odpowiedzi od jednostki skontrolowanej, odstępuje przewodniczący Komisji sprawę — w razie uznania dalszej korespondencji za niecelową — Prezydium M. R. N. do właściwego załatwienia zgodnie z wymaganiami interesu publicznego.

§ 27.

Członkowie Komisji otrzymują za swoją pracę diety w wysokości ustalonej przez Miejską Radę Narodową oraz zwrot faktycznie poniesionych wydatków na koszta podróży, o ile zaistniała jej potrzeba, a środki lokomocji nie zostały z urzędu dostarczone.

Rzeczoznawcy wynagradzani są za wykonanie dzieła, stosownie do umowy zawartej z Przewodniczącym Komisji.

§ 28.

Przebieg posiedzeń, czynności i akta Komisji są tajne.

Z wyników kontroli i przebiegu posiedzeń winni członkowie Komisji i powołane do niej osoby zachować wobec osób postronnych tajemnicę.

Do czasu przyjęcia przez M. R. N. sprawozdania i wniosku Komisji mają one charakter poufny i co do nich wszyscy związani z pracami Komisji obowiązani są dochować tajemnicy urzędowej.

Za niedochowanie tajemnicy może Miejska Rada Narodowa pozbawić członka Komisji mandatu członka Komisji Kontroli Społecznej; urzędnicy odpowiadają dyscyplinarnie.

§ 29.

Jeżeli Komisja nie wykonuje ciążących na niej obowiązków, bądź wykonuje je nieudolnie, niedbale lub niezgodnie z prawem, Miejska Rada Narodowa może na wniosek Prezydium zmienić całkowicie albo częściowo skład Komisji.

§ 30.

Utratę mandatu członka Komisji powoduje:

a) wykreślenie z listy członków M. R. N.,

b) zrzeczenie się mandatu członka Komisji,

c) odwołanie przez Miejską Radę Narodową,

d) orzeczenie sądu, skazujące członka Komisji po myśli art. 47 § 1 k. k. na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych lub zasądzające członka Komisji za przestępstwo, pochodzące z chęci zysku.

§ 31.

Zawieszenie w prawach członka Komisji następuje na czas postępowania karnego przeciwko członkowi w sprawach o przestępstwa, za które w myśl art. 47 k. k. sąd może orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, a to od chwili wszczęcia śledztwa, w dochodzeniu zaś od chwili doręczenia aktu oskarżenia, jak również w przypadku powzięcia przez Miejską Radę Narodową uchwały o zawieszeniu w prawach członkowskich zgodnie z § 8 Regulaminu Miejskiej Rady Narodowej w stoł. król. m. Krakowie.

§ 32.

W razie rozwiązania Miejskiej Rady Narodowej Komisja Kontroli Społecznej sprawuje swoje czynności aż do chwili powołania przez nową M. R. N. nowej Komisji Kontroli Społecznej.

Ustępująca Komisja Kontroli Społecznej przekazuje protokolarnie akta nowopowołanej Komisji.

§ 33.

Regulamin niniejszy obowiązuje z dniem uchwalenia przez Miejską Radę Narodową.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

98

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 lipca 1947 r.
o ustaleniu mnożnika dla celów wymiaru podatku od nieruchomości.

Na podstawie § 58 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 stycznia 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 96) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Mnożniki dla celów wymiaru podatku od nieruchomości niewynajmowanych i niewydzierżawianych, zajmowanych w całości lub

częściowo na cele inne niż mieszkalne (użytkowe), wynoszą:

1) dla nieruchomości budynkowych:
   a) dla roku podatkowego 1946 . . 10
   b) dla roku podatkowego 1947 . . 12

2) dla nieruchomości niezabudowanych:
   a) dla roku podatkowego 1946 . . 8
   b) dla roku podatkowego 1947 . . 10

2. Mnożników określonych w ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy w budynkach własnych wykonują świadczenia rzeczy bądź usług w przeważającej części po cenach reglamentowanych; dla tej kategorii podatników mnożniki wynoszą:

1) dla nieruchomości budynkowych:
   a) dla roku podatkowego 1946 . . 8
   b) dla roku podatkowego 1947 . . 10

2) dla nieruchomości niezabudowanych:
   a) dla roku podatkowego 1946 . . 4
   b) dla roku podatkowego 1947 . . 6

§ 2. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

99

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 3 lipca 1947 r.

o zwalczaniu wścieklizny u psów.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny u psów w Dz. VIII Kazimierz, XIX Grzegórzki i XXXII Bielany, zarządzam po myśli § 327 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 167), co następuje:

1) Dzielnice VII Stradom, VIII Kazimierz, XIX Grzegórzki, XX Dąbie, XXXII Bielany, XXXIII Wola Justowska, jako zagrożone wścieklizną, zamyka się na okres 3 miesięcy do dnia 3 października 1947 r. dla swobodnego wypuszczania psów. Wyjątek stanowią psy policyjne i myśliwskie i to tylko w czasie używania ich do pracy.
2) Wszystkie psy powinny być dniem i nocą trzymane na uwięzi, psy zaś prowadzone na smyczy zaopatrzone być muszą w bezpieczne, gęste kagańce i marki ewidencyjne.
3) Wyprowadzanie lub wywożenie psów z obszaru zagrożonego do innej miejscowości dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Zarządu Miejskiego, Miejski Urząd Weterynaryjny, ul. Felicjanek 6, po uprzednim uznaniu psa przez lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.
4) Niestosujący się do zarządzeń niniejszych właściciele psów będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności, psy zaś wolnobiegające, chociażby zaopatrzone w kagańce i marki ewidencyjne, a złowione przez oprawcę, będą w ciągu 24 godzin zgładzone.
5) Zarazem przypomina się, że przymus kagańcowy obowiązuje na terenie całego miasta Krakowa.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

100

OKÓLNIK Nr 81

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 1 lipca 1947 r.

o sposobie przesyłania korespondecji urzędowej Zarządu Miejskiego przez pocztę.

W wykonaniu pisma Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, z dnia 17 maja 1947 r., L. B. G. III-4/22/47, przypominam, że po myśli § 2 i 7 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafu, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 448):

1) władze i urzędy samorządu terytorialnego są uprawnione do nadawania korespondencji, opłacanej za pomocą urzędowych znaczków pocztowych, tylko w sprawach, wynikających z poruczonego zakresu działania władz administracji ogólnej,
2) władze i urzędy samorządu terytorialnego, jako nadawca, mogą w sprawach z poruczonego zakresu działania przerzucać uiszczenie opłaty pocztowej na adresata, jeżeli wysyłana korespondencja dotyczy wyłącznie interesu adresata.

Stosownie do powyższego Urząd Wojewódzki będzie wydawał urzędowe znaczki pocztowe tylko do wysyłki korespondencji z poruczonego zakresu działania. Natomiast korespondencja z własnego zakresu działania może być

przesyłana tylko za pomocą zwykłych znaczków pocztowych.

W związku z tym proszę, aby wszystkie jednostki administracyjne Z. M. doręczały Kancelarii Głównej korespondencję, która ma być przesłana pocztą (poza obręb miasta Krakowa), w stanie gotowym do wysyłki, tj. zakopertowaną, zaadresowaną, opatrzoną odciskiem pieczęci i numerem sprawy; nadto na kopercie, względnie — przy drukach — na części przeznaczonej na adres, należy umieścić zawsze jedno z trzech wymienionych oznaczeń: »własny zakres działania«, »poruczony zakres działania«, »sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat«. Korespondencja, na której brak jednego z powyższych oznaczeń, zostanie zwrócona jednostce wysyłającej.

Nadto należy zamieszczać na kopercie również dalsze oznaczenie, wskazujące sposób doręczania korespondencji, a mianowicie: »zwykła«, »zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru«, »zwykła za dowodem doręczenia«, »polecona«, »polecona za zwrotnym poświadczeniem odbioru« oraz, jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin — »termin dnia . . . .«. Korespondencja, na której brak jednego z powyższych dodatkowych oznaczeń, będzie traktowana jako zwykła. Za właściwe oznaczenie korespondencji odpowiedzialna jest jednostka wysyłająca.

Kancelaria Główna zaopatruje korespondencję, oznaczoną — »poruczony zakres działania«, urzędowym znaczkiem pocztowym, — »własny zakres działania«, zwykłym znaczkiem pocztowym. Korespondencję oznaczoną »sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat« wysyła się bez znaczka pocztowego; opłata za przesyłkę będzie pobrana w tym wypadku przez urząd pocztowy wprost od adresata.

Co kwartał pobiera Główna Kasa Miejska w Urzędzie Wojewódzkim urzędowe znaczki pocztowe i dostarcza ich Kancelarii Głównej. W związku z tym Kancelaria Główna przesyła Głównej Kasie Miejskiej z końcem każdego kwartału zapotrzebowanie na urzędowe znaczki pocztowe na następny kwartał.

Zwykłe znaczki pocztowe zakupuje Kancelaria Główna z przyznanej jej na ten cel stałej zaliczki rocznej do wyrachowania.

(Nr Org. Org. 57/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

101

OKÓLNIK Nr 82

Zarządzenie

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 1 lipca 1947 r.

o uzupełnieniu zarządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 31 października 1946 r. o upoważnieniach do dokonywania zakupów bezpośrednich za zwykłym rachunkiem i do udzielania zamówień na dostawy i roboty z wolnej ręki.

Na podstawie art. 46 ust. (1) i (6) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i § 31 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 100, poz. 769) zarządzam, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt c) zarządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa (okólnik Nr 119) z dnia 31 października 1946 r. o upoważnieniach do dokonywania zakupów bezpośrednich za zwykłym rachunkiem i do udzielania zamówień na dostawy i roboty z wolnej ręki (Gaz. Urz. Z. M. Nr 4, poz. 63) dodaje się po słowach »Dyrektor Zarządu Miejskiego« słowa »Naczelnik Wydziału Opieki nad Pracownikami«.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

(Nr Org. Org. 56/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

102

OKÓLNIK Nr 83

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 7 lipca 1947 r.

o uprawnieniach kontrolnych rad narodowych.

W załączeniu przesyłam do wiadomości odpis okólnika nr 43 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 24 czerwca 1947 r., L. dz. 1119/Wojsk., wyjaśniającego uchwałę Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 25 czerwca 1946 r. w sprawie uprawnień kontrolnych rad narodowych, której odpis podałem do

wiadomości okólnikiem nr 95 z dnia 9 września 1946 r. (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 35).
(Nr Org. Praw. 45/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

Załącznik
do okólnika nr 83

(Odpis)

Ministerstwo Administracji Publicznej
L. dz. 1119/Wojsk.

Warszawa, dnia 24 czerwca 1947 r.

Uprawnienia kontrolne terenowych rad narodowych.

OKÓLNIK Nr 43

Do
Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) oraz Prezydentów Miast: st. Warszawy i Łodzi
Starostów Powiatowych oraz Prezydentów miast, stanowiących powiaty miejskie.

Uchwała Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 25 czerwca 1946 r. w sprawie uprawnień kontrolnych rad narodowych podana do wiadomości Ob. Ob. Wojewodom przy piśmie okólnym MAP z dnia 11 września 1946 r. Nr III. SG. 3690/46 ustaliła, że kontroli rad, między innymi, podlegają:

1. „...rządowe organy wykonawcze, tj. wszystkie władze, urzędy i instytucje rządowe zarówno zespolone, jak i niezespolone, działające na obszarze rady narodowej, przy czym władze i urzędy I instancji podlegają kontroli powiatowych rad narodowych, a władze i urzędy II instancji — wojewódzkich rad narodowych...“
2. „...kontrola aktów i czynności organów podległych Ministerstwu Obrony Narodowej może być wykonana wyłącznie przez Krajową Radę Narodowę i jej organy...“

Wynikało z tego, że sprawy dotyczące obrony Państwa, których załatwianie powierzone jest władzom administracji ogólnej I i II instancji, podlegają na równi z innymi sprawami kontroli terenowych rad narodowych.

Ponieważ takie postawienie sprawy uchybiałoby pewnym zasadom o obowiązku przestrzegania tajemnicy w sprawach wojskowych, Biuro Prezydialne K. R. N., na wniosek Ministra Administracji Publicznej, złożony zgodnie z opinią Ministerstwa Obrony Narodowej, — wydało pismem z dnia 30 listopada 1946 r. L. dz. 21046/2233/Org/46 skierowanym do Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych wyjaśnienie, iż wyrażenie „Kontrola aktów i czynności organów podległych Ministerstwu Obrony Narodowej“ podane w uchwale z dnia 25 czerwca 1946 r. — należy rozumieć jako kontrolę aktów i czynności, dotyczących obrony narodowej, chociażby odpowiednie agendy umieszczone były poza Ministerstwem Obrony Narodowej (np. w starostwach i województwach w postaci referatów lub wydziałów wojskowych).

Uprawnienia zatem kontrolne terenowych rad narodowych w zakresie spraw obrony Państwa, które załatwiane są przez władze administracji ogólnej, dotyczyć mogą tylko spraw administracyjnych i gospodarczych z wyłączeniem merytorycznej kontroli aktów i czynności natury wojskowej.

Minister:
(—) Edward Osóbka-Morawski

103

OKÓLNIK Nr 84

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 12 lipca 1947 r.

o przygotowaniu i przedkładaniu wniosków na konferencjach naczelników wydziałów i dyrektorów przedsiębiorstw miejskich.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki niewłaściwego przygotowania wniosków na konferencje naczelników wydziałów i dyrektorów przedsiębiorstw miejskich oraz przedkładania ich z pominięciem drogi służbowej. Celem usunięcia tych nieprawidłowości proszę o przestrzeganie następujących zasad:

1) Ilość spraw zgłaszanych na konferencje należy ograniczać do wypadków niezbędnie koniecznych stosownie do postanowień § 2 ust. (1) zarządzenia z dnia 23 marca 1946 r. o konferencjach naczelników wydziałów i dyrektorów przedsiębiorstw miejskich (okólnik nr 111).
2) Należy dotrzymywać bezwzględnie terminu zgłoszeń, przepisanego w § 3 ust. (2) cytowanego zarządzenia.
3) Należy stosować się ściśle do przepisu § 3 ust. (4) wymienionego zarządzenia, stanowiącego, że sprawy nie zamieszczone na porządku obrad konferencji nie mogą być rozpatrywane na konferencjach poza wyjątkowymi wypadkami.
4) Referat każdej sprawy należy przygotować tak, aby składał się on:
   a) z krótkiego, a treściwego przedstawienia stanu sprawy z pominięciem wszystkich szczegółów, nie mających istotnego znaczenia i
   b) z wniosku, ujmującego w możliwie ścisły sposób stanowisko jednostki referującej; spraw niezakończonych wnioskiem nie wolno przedkładać na konferencjach.
5) należy przestrzegać ściśle przepisu § 3 ust. (3) cytowanego zarządzenia o zgłaszaniu wniosków w pełnym brzmieniu w sprawach wyliczonych w § 2 ust. (1) lit. a) i c) oraz w ust. (2).

6) Wnioski w sprawach, które mają być przedmiotem obrad kolegialnego Zarządu Miejskiego, z wyjątkiem spraw o charakterze prywatno-prawnym, należy przed zgłoszeniem ich na konferencję uzgodnić pod względem formalnym z Wydziałem Organizacyjnym; nadto wnioski, które dotyczą spraw skarbowych, należy uzgodnić następnie również z Wydziałem Finansowym stosownie do postanowień okólnika nr 75 z dnia 4 lipca 1946 r., o właściwości jednostek organizacyjnych Z. M. w sprawach opłat i tzw. specjalnych dopłat (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 25).

Równocześnie przypominam, że wnioski na konferencje naczelników wydziałów i dyrektorów przedsiębiorstw miejskich mogą przedkładać wyłącznie:

1) odnośnie jednostek administracyjnych Z. M. — naczelnicy względnie kierownicy wydziałów, urzędów i innych jednostek równorzędnych oraz samodzielnych referatów,
2) odnośnie urządzeń, instytucji i zakładów dobra publicznego — naczelnik tego wydziału, który wykonuje nad nimi bezpośredni nadzór administracyjny,
3) odnośnie przedsiębiorstw miejskich — dyrektorzy przedsiębiorstw z tym, że muszą oni uprzednio uzgodnić każdy wniosek z Wydziałem Przedsiębiorstw i uzyskać od tegoż Wydziału parafę na wniosku.

Kierownicy jednostek administracyjnych, referujących sprawy na konferencjach, mogą wnosić na konferencje tylko te sprawy, które należą do zakresu działania jednostki referującej oraz które wpłynęły na ich ręce z zachowaniem drogi służbowej.

(Nr Org. Org. 67/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

104

OKÓLNIK Nr 85

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 14 lipca 1947 r.

o zakazie używania miejskich samochodów do celów pozasłużbowych.

Stosownie do otrzymanych instrukcji od władz nadzorczych i w związku z przeprowadzaną na drogach kontrolą wszystkich pojazdów mechanicznych zakazuję z natychmiastową mocą obowiązującą używania miejskich samochodów do jakichkolwiek celów pozasłużbowych, nie związanych ściśle z publiczną gospodarką miejską.

Zakaz niniejszy dotyczy zarówno samochodów osobowych, jak i ciężarowych.

Żadnych wyjątków od niniejszego zakazu czynić nie będę, stąd wszelkie w tym względzie skierowywanie próśb pod moim adresem jest bezcelowe.

Jednocześnie — przed wydaniem szczegółowego zarządzenia w sprawie używania miejskiego taboru samochodowego, które jest w opracowaniu, przypominam obowiązujące dotychczas w zakresie używania miejskich samochodów osobowych przepisy, według których:

1) naczelnicy wydziałów, administrujących instytucjami i zakładami miejskimi, podległymi bezpośrednio Zarządowi Miejskiemu, tudzież dyrektorzy zakładów odrębnie administrowanych dysponują przydzielonymi im samochodami osobowymi w zakresie i terytorialnym zasięgu służbowej działalności tych instytucji i zakładów,
2) wyjazd miejskim samochodem osobowym w celach urzedowych, służbowych poza zasięg terytorialny działalności danego zakładu może nastąpić tylko za pisemnym zezwoleniem Prezydenta Miasta lub resortowego Wiceprezydenta.

Powyższe postanowienia rozciągam obecnie również na miejskie samochody ciężarowe, co do których stwierdziłem nadużywanie ich do wyjazdów pozamiejskich bez mojej wiedzy i zgody.

Nieprzestrzegających powyższych przepisów pociągnę do surowej odpowiedzialności służbowej.

(Nr Przeds. Różne 32/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

105

OKÓLNIK Nr 86

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 15 lipca 1947 r.

w sprawie postanowień wykonawczych do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

Nawiązując do okólnika Nr 62 z dnia 7 maja 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Gaz. Urz. Z. M. nr 6, poz. 72)

podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania, co następuje:

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym określiło:

1) górną granicę drobnych wypłat gotówkowych, wolnych od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych,
2) górną granicę i pojęcie pogotowia kasowego, wolnego od obowiązku lokaty na rachunku bieżącym,
3) przypadki, w których górna granica pogotowia kasowego może być przekroczona,
4) termin lokaty nadwyżek pogotowia kasowego.

ad 1): Górna granica drobnych wypłat gotówkowych, wolnych od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych, wynosi zł 20.000.— w stosunku do jednorazowej transakcji pomiędzy uczestnikami obrotu bezgotówkowego.

ad 2): Górna granica pogotowia kasowego wynosi zł 100.000.—. Przez pogotowie kasowe należy rozumieć zasoby pieniężne, które w formie gotówki znajdują się w kasie głównej i w kasach podręcznych uczestnika obrotu bezgotówkowego.

ad 3): Pogotowie kasowe może przekraczać ustaloną górną granicę o sumy niezbędne na dokonywanie takich wydatków, które zostały zarządzeniami Ministra Skarbu zwolnione z obowiązku regulowania w drodze bezgotówkowej, na okres uzasadniony istotną potrzebą.

ad 4): Nadwyżki pogotowia kasowego, pozostałe ponad ustaloną górną granicę, po uwzględnieniu potrzeb, wynikających z wydatków zwolnionych z obowiązku regulowania w drodze bezgotówkowej, mają być w ciągu dnia następnego wpłacone do właściwej instytucji kredytowej.

Granice pogotowia kasowego oraz drobnych wypłat gotówkowych mogą być podwyższone lub obniżone w drodze porozumienia pomiędzy właściwą instytucją kredytową a uczestnikiem obrotu bezgotówkowego na umotywowany wniosek jednej lub drugiej strony. W razie niedojścia do porozumienia rozstrzyga sprawę Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem.

Również i termin wpłaty nadwyżki pogotowia kasowego może być przedłużony w porozumieniu z właściwą instytucją kredytową.

Przez właściwą instytucję kredytową należy rozumieć instytucję, w której uczestnik obrotu bezgotówkowego prowadzi swój rachunek bieżący (dla przedsiębiorstw i zakładów Gminy m. Krakowa — Komunalna Kasa Oszczędności m. Krakowa, a dla centralnego zarządu Gminy — Komunalna Kasa Oszczędności m. Krakowa oraz Polski Bank Komunalny).

Oprócz drobnych wypłat gotówkowych, nieprzekraczających jednorazowo zł 20.000.— (j. w. ad a), zostały zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r., ogłoszonym w Monitorze Polskim (Nr 88, poz. 604), zwolnione od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych bez względu na wysokość kwoty:

a) wypłaty z tytułu płac, zarobków oraz wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i świadczeń pieniężnych za pracę,
b) wypłaty z tytułu zakupna wytworów gospodarstwa rolnego, nieprzerobionych sposobem przemysłowym, dokonanego bezpośrednio u rolników na miejscu w gospodarstwie rolnym, bądź poza obrębem gospodarstwa rolnego, lecz nie ze stałego miejsca sprzedaży, przy czym przez wytwory rolne rozumie się zarówno produkty roślinne, jak i zwierzęce; postanowienie to nie dotyczy jednak zakupna u producentów, obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym,
c) wypłaty z tytułu regulowania należności za usługi, bądź usługi połączone ze świadczeniem rzeczy ze strony rzemieślników nieobowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

Tym samym zarządzeniem Ministra Skarbu zostały zwolnione z obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, jednak tylko na okres do dnia 30 września 1947 r., przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia, obowiązane do prowadzenia ksiąg uproszczonych. W stosunku zatem do tych przedsiębiorstw, zakładów i zajęć obowiązek regulowania rozrachunków pieniężnych w drodze przelewów bankowych został na okres do dnia 30 września 1947 r. zawieszony.

Ścisłe przestrzeganie powyższych postanowień nie powinno nastręczać żadnych trudności. W razie jednak, gdyby wyjątkowo okazało się konieczne podwyższenie granicy pogotowia kasowego lub granicy drobnych wypłat gotówkowych albo też przedłużenie terminu wpłaty nadwyżek pogotowia kasowego, należy odpowiednio — gruntownie umotywowane — wnioski zgłosić do Wydziału Finansowego Z. M. celem wyjednania zgody właściwych instytucji kredytowych; ew. wnioski przedsiębiorstw miejskich mają być zgłaszane za pośrednictwem Wydziału Przedsiębiorstw Z. M., który przed przesłaniem do Wydziału Finansowego Z. M. zbada ich konieczność.

Powyższe postanowienia wchodzą w życie natychmiast. Pkt 4 przedostatniego ustępu okólnika Nr 62 z dnia 7 maja 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym traci jednocześnie moc obowiązującą. (Nr Fin. Pol. 13/47)

Prezydent Miasta:
w z. *Stefan Dziwlik*
Wiceprezydent

106

OKÓLNIK Nr 88

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

o uregulowaniu wysokości diet i kosztów podróży na wyjazdy służbowe.

Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 208), wprowadzam następujące zasady, dotyczące diet i kosztów podróży dla pracowników miejskich:

1) Diety za jedną dobę wynoszą zł 450, przy podróżach zaś do Warszawy, Gdańska, Gdyni, pow. gdańskiego i morskiego, nadto terenu Ziem Odzyskanych diety wynoszą zł 500.

2) Ryczałt na dojazdy do dworca kolejowego wynosi zł 100 (tj. na każdy dojazd i odjazd po zł 25), o ile podróż służbowa nie odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

3) Delegowany otrzymuje zwrot faktycznych kosztów przejazdu (biletu kolejowego), o ile podróż nie odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

4) Delegowanemu przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości rzeczywiście poniesionej, a w przypadku nieprzedłożenia rachunku służy delegowanemu prawo tylko do ryczałtu w wysokości zł 100 za każdą noc spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji.

5) Niezależnie od powyższego — poza ramami wyżej cyt. rozporządzenia Rady Ministrów — otrzymuje delegowany służbowo pracownik dodatkowy ryczałt na wyżywienie w kwocie zł 400 na jedną dobę.

6) Diety i koszty podróży należą się jedynie wówczas, jeśli interesowany otrzyma uprzednio od Prezydenta Miasta pisemną delegację służbową.

7) Na odbycie podróży służbowej służbowym środkiem lokomocji wymagana jest każdorazowo uprzednia pisemna zgoda Prezydenta Miasta.

8) Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, przy czym za końcowy okres czasu, wynoszący ponad 6 do 12 godzin, należy się połowa diety; za okres czasu ponad 12 do 18 godzin należy się $^3/_4$ diety; za okres czasu ponad 18 godzin należy się cała dieta.

9) Wnioski o udzielenie delegacji służbowej należy przesyłać wyłącznie do Wydziału Personalnego Z. M., który winien je przedkładać do decyzji Prezydenta Miasta za pośrednictwem Dyrektora Zarządu Miejskiego.

10) Delegowanemu służbowo przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

11) Rachunki diet i kosztów podróży z tytułu podróży służbowych, odbytych na podstawie uprzednio uzyskanej delegacji, należy przedstawiać do likwidacji Wydziałowi Personalnemu Z. M. w terminie najdalej do 14 dni po ukończeniu podróży. Rachunki należy sporządzać na drukach, figurujących na odwrocie każdej delegacji służbowej.

12) Sprawdzenia rachunku diet i kosztów podróży pod względem rzeczowym dokonuje w każdym wypadku Dyrektor Zarządu Miejskiego, a pod względem rachunkowym odnośny referent Wydziału Personalnego Z. M.

13) Delegowany służbowo nie może w żadnym wypadku pobierać poza należnościami,

wynikającymi z niniejszego zarządzenia, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w okresie delegacji.

14) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1947 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenie (okólnik Nr 95) Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 10 listopada 1945 r. w sprawie norm, dotyczących diet i kosztów podróży pracowników miejskich oraz okólnik Nr 152 Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 14 grudnia 1946 r. w sprawie uzupełnienia okólnika Nr 95 z dnia 10 listopada 1945 r. (Gaz. Urz. Z. M. Nr 6, poz. 103).

(Nr Pol. Pers. 72/47)

Prezydent Miasta:
w z. *Stefan Dziwlik*
Wiceprezydent

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZEGLĄD DZIENNIKÓW URZĘDOWYCH

MONITOR POLSKI

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 91 — z dnia 1 lipca 1947 r.

poz. 613 — zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie uprawnień młodocianych przy wyborach do rad zakładowych.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 2 — z dnia 30 kwietnia 1947 r.

I Okólniki:

Nr 10 — z dnia 3 lutego 1947 r., L. dz. SJ. 4815/46, w sprawie inspekcji samorządowych organów wykonawczych.

Nr 12 — z dnia 7 lutego 1947 r., L. dz. III. SO. 749/47, o wprowadzeniu w życie dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. o uposażeniu w samorządzie.

II Pismo okólne:

L. dz. IV. AP. 214/47 z dnia 20 lutego 1947 r. o nakładaniu grzywien doraźnymi nakazami karnymi przez organa ochrony kolei.

Nr 3 — z dnia 31 maja 1947 r.

I Okólniki:

Nr 17 — z dnia 4 marca 1947 r., L. dz. IV. ASC. 5627/46, w sprawie regulaminów Biur Ewidencji Ludności.

Nr 19 — z dnia 4 marca 1947 r., L. dz. III. SO. 944/47, w sprawie zaopatrzenia emerytalnego dla b. pracowników samorządowych i K. K. O.

Nr 22 — z dnia 22 marca 1947 r., L. dz. I. O. Org. 7595/46, w sprawie stosunku urzędników do interesantów.

Nr 25 — z dnia 29 marca 1947 r., L. dz. III. SF 548/47, w sprawie budżetów związków samorządu terytorialnego na rok 1947.

Nr 30 — z dnia 23 kwietnia 1947 r., L. dz. I. O. Org. 3295/47, w sprawie organizacji wydziałów z działu służby Ministerstwa Administracji Publicznej.

II Pisma okólne:

L. dz. 2542/Wojsk/46 z dnia 11 lutego 1947 r. o rejestracji rocznika 1929 i nadsyłaniu wyciągów z metryk urodzonych i zmarłych.

L. dz. 1793/Wojsk/46 z dnia 8 marca 1947 r. w sprawie nadużyć przy sporządzaniu dokumentów do odroczenia poborowym służby wojskowej.

L. dz. III. SF 875/47 z dnia 11 marca 1947 r. w sprawie opłat od podań i świadectw w związkach samorządowych.

L. dz. IV. AP 1379/47 z dnia 19 marca 194 7 r. o karach za nielegalne urządzenia radiofoniczne.

L. dz. 521/Wojsk z dnia 22 marca 1947 r. w sprawie tymczasowych wskazówek co do sposobu, rozdziału, administrowania i sprawozdawczości kredytów na w. f. i p. w.

L. dz. 77/Wojsk z dnia 25 marca 1947 r. w sprawie rozminowywania terenów i zaopatrzenia rodzin osób cywilnych w wypadku utraty życia.

L. dz. IV. ASC. 2081/47 z dnia 10 kwietnia 1947 r. w sprawie szkolenia urzędników stanu cywilnego.

L. dz. 551/Wojsk z dnia 12 kwietnia 1947 r. w sprawie wykonania dekretu o powszechnym obowiązku

wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

L. dz. IV. ASC. 1702/47 z dnia 30 kwietnia 1947 r. w sprawie ustalenia imion rodziców dzieci znalezionych.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 17 — z dnia 1 lipca 1947 r.

poz. 75 — zarządzenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 28 kwietnia 1947 r. o maksymalnej taryfie dla kominiarzy.

poz. 81 — obwieszczenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 18 czerwca 1947 r. o spisie użytków rolnych i spisie zwierząt gospodarskich.

poz. 83 — zarządzenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 29 maja 1947 r. o odszczurzeniu miasta.

poz. 84 — zarządzenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 17 kwietnia 1947 r. o miejscach i terminach przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie.

poz. 85 — obwieszczenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 14 czerwca 1947 r. o rejestracji uprawnień przemysłowych.

Nr 19 — z dnia 21 lipca 1947 r.

poz. 89 — rozporządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 15 lipca 1947 r. o ograniczeniu szybkości pojazdów mechanicznych w obrębie miast i osiedli na terenie województwa krakowskiego.

poz. 90 — obwieszczenie Wojewody Krakowskiego z dnia 15 lipca 1947 r. o usprawnieniu ruchu pojazdów mechanicznych.

poz. 91 — obwieszczenie Wojewody Krakowskiego z dnia 15 lipca 1947 r. o obowiązku zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Adres redakcji i administracji: Zarząd Miejski w stoł. król mieście Krakowie, **Wydział Organizacyjny,** Ratusz, pl. WW. Świętych 3/4. Godziny dla stron od 10—12.

Administracja przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę i sprzedaje pojedyncze numery.

Prenumerata kwartalna wynosi 200 zł.

Nakładem Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 19834 **Cena 75 zł.**